

"Milline näeb välja üks teie päev?" küsib pisike 3. klassi poiss minult, kui ühes hiiglasuures koolis lastega kohtudes hõikan välja viimase küsimuse võimaluse. Jään viivuks mõttesse, sest minu päevad on ju kõik erinevad. Seda siis ütlen ja lisan, et kui elu on nõnda siiruviruline, hakkab inimene rutiini igatsema. Just seda, mis paljude arvates lausa tapab heaolu. "Aga ikkagi, milline on näiteks üks õnnelik-õnnelik päev?" ei jää südikas poiss rahule ja ma näpistan järgmisest kohtumisest viis minutit, et selline päev ära kirjeldada.

Ma ärkan oma kodus voodis Ärmal. Teadmisega, et sellel päeval ei pea me mitte kuhugi minema. Mul pole vaja huulepulka, kotsakingi ega linnariideid. Väga suure tõenäosusega on see üks umbes 20 laupäevast aastas, mille saan ainult perega koos oma kodus veeta.

Tütär on varahommikul meile kaissu pugunud ja kui ärkame, silkab ta kõige kiiremini söögituppa, et Edward ja Schubert õue lasta. Enne uksest välja tormamist on kutsud lapsele tuhat musi andnud. Eedu, pikkade valgete ripsmetega inglise setter, oskab ka imeliselt kallistada. Schuby on aga rohkem musipoiss. Rõõmutantsu oskavad mõlemad nii lustlikult esitada, et su tuju kohe peab helgeks minema. Kes veel, kui mitte lemmikloomad oskavad meile õpetada hetkes elamise ilu? Nemad ei muretse, kas näiteks järgmise nädala kontrolltöö õnnestub veatult teha. Ja ega see muretsemine aitagi ega lahenda ka ühtki probleemi. Ainult et inimene unustab selle alati ära. Just sellepärast on meie koerad nii-nii targad. Ja meie neile tänulikud selle lihtsa õneõpetuse eest.

Siis ma teen hommikusööki. Talvel tatraputru või omletti, suvel värskaid marju Pajumäe kohupiimakreemiga. Meie parim kohvimeister on Luukas, tema valmistatud äratusjook kuulub vääramatult ühe õnneliku hommiku juurde. Kui ta juhtub kuskil lennus olema, saab ka president kohvivalmistamisega hiilgavalt hakkama. Kutsud saavad oma toidu ja pärast hommikueinet viib tütar ka Musile ja Mõmmile talli värsket piima ja toorest räime. Musi ja Mõmmi on meie kiisud, üks süsimust ja teine kirju ning hästi karvane. Musi ja Mõmmi tavaliselt Eedu-Schuby'ga ühte tuppa ära ei mahu.

Mõni aeg peale hommikusööki, õnneliku päeva lõuna paiku läheme metsa matkama. Talvel sumpame selle natuke üle neljakilomeetrise maa läbi metsa Abja-Paluoja. Esimesed kaks kilomeetrit on enam-vähem lahti aetud metsatee, ülejäänud kaks aga loomarada, s.t lumi on presidendile natuke alla põlve, mulle põlvini ja Kadriale üle põlve. Koertele tihti lausa kõrvuni, aga neile näib see just meeldivat. Ega see sumpamine lihtne ole. Ent lapsel on lahe end lumisest mäest alla rullida ja isa on endale selgeks mõelnud, et see läheb kirja kestvustreeninguna. Põsed võtab kõigil kohe kõvasti õhetama.

Abjas külastame raamatupoodi ja seejärel suundume Mulgi kõrtsi jäätunud liikmeid sulatama. Koerad juba teavad, kus lauas me tavaliselt istume, ja siirduvad koduselt oma nurka, et seal täies pikkuses põrandale pikali visata. Kuna mõlemad on metsas ohtralt lund söönud, jääb mulgi kleidis ettekandjaneiu pakutud veekauss tavaliselt puutumata. Kutsude silmad vajuvad õndsalt kinni ja neid ei huvita isegi köögist kanduvad hõrgud lõhnad.

Mulgi kõrtsis on võrratud kodused toidud, aga eriti imeliselt kukub kokkadel välja mulgi menüü. Sealt tasub kohe kõike proovida, eriti pärast tunniajast metsamatka. Soe jõhvikamorss on aga see, millest väikesed tüdrukud unistavad.

Õnneliku päeva juurde käib kindlasti kuum saun koos värskes, sügavkülmast võetud vihaga. Kui pärast sellega põhjalikku nuhtlemist sauna taha lumehange või tiiki hüpata, võib hiljem tulisel laval vabalt lumesõda pidada. Sellest ägedamat talvist meelelahutust annab välja mõelda!

Põhjalikult puhta, lausa uue ihu ning värskes hingega on tore üheskoos õhtust süüa. Küpsetada näiteks soola sees Kalamajaka poiste käest toodud värsket kohalikku kala või teha mõnd vürtsikat pajarooga. Õnnelik päev lõpeb mõnusa koogiga. Kõige kõrgemalt hinnatakse meie majas juustukooke. Neid olen ma kindlasti üle 50 erineva välja mõelnud. Äkki peaks nad raamatusse panema? Tjah, sest õnneliku päeva juurde võiks ju ka mõni tore ja uus idee käia. Võib küll, aga ei pea. Sest vahel tuleb ka lihtsalt niisama olla. Siis tead, kui värviliselt vaikus helisema hakkab.

Õnnelikest päevadest saab õnnelik aasta, kus igas päevas leidub mitu-mitu õnnelikku hetke. Soovin, et märkaksime neid ning oskaksime neis hetkis elada.

Õnnerikast uut aastat kõigile!